

נידה כט. (המשנה) עד ל. (המשנה)

ביאורי מושגים

טבול יום - אדם שטבל נטהר לחלוטין רק בערב. משעת הטבילה ועד הערב יש לו מעמד ייחודי הנקרא 'טבול יום'.

טבולת יום ארוך - אישה שילדה סופרת ימי טומאה (7 לזכר, 14 לנקבה) ואחר כך ימי טהרה (33 לזכר, 66 לנקבה) במשך ימי הטוהר מעמדה הוא כשל טבול יום ולכן היא נקראת טבול יום ארוך. בית שמאי ובית הלל נחלקו האם אישה זאת צריכה לטבול בסוף ימי הטוהר שלה - 'האם טבולת יום ארוך צריכה טבילה'.

יולדת בזוב - אישה שראתה לפני הלידה דם זיבה - 'מחכה' עם הזוב שלה עד לסיום ימי טומאת הלידה ואז מתחילה להיטהר מטומאת הזיבה - סופרת 7 ימים נקיים וטובלת.

המשנה

המפלת ולד ואינה יודעת מה מינו:
נוהגת ימי טוהר וטומאה של נקבה וזכר לחומרא.

המסופקת אם הפילה בכלל ואם כן מה הפילה:
נוהגת ימי טומאה של נקבה וזכר וכן טומאת נידה לחומרא.

ר' יהושע בן לוי: המשנה התייחסה למקרה שבו לא הוכר עובר. במקרה שבו הוכר עובר יש חזקה שילדה עובר בר קיימא ולכן:
1. אינה חוששת לנידה, 2. מביאה קרבן לידה ונאכל.

הערות על ריב"ל:

1. בבהמה לא אומרים שכשהוכר עובר חזקה שילדה.
שם המצב שונה. שם מדובר כשהבהמה לא טינפה לפני הלידה. רוב בהמות מטנפות לפני הלידה. לכן במקרה זה אנו חוששים שלא ילדה בר קיימא.

2. ר' יוסי בר' חנינא הקשה על ריב"ל מהברייתא שלמטה.
הגמרא דוחה את ההוכחה כיוון שהברייתא מתייחסת למקרה שבו לא ידוע מתי ילדה.

מחוסר מקום הברייתא מובאת בעמוד הבא!

ימי טומאה וטוהר של יולדת ויולדת בזוב - עיין בביאור מושגים.

הברייתא

אישה שבאה לפנינו ו:
א. יש ספק האם ילדה ואם כן מתי?
ב. מאז שבאה שלושה שבועות לא ראתה דם.
ג. לאחר מכן במשך 10 שבועות. ראתה דם שבוע (כל יום) ושבוע לא ראתה כלל.

דינה:

א. מותרת לבעלה בליל 35.
ב. ב"ש: צריכה 95 טבילות. ב"ה: צריכה 35 טבילות.
ר' יוסי בר' יהודה: צריכה רק טבילה אחת בסוף.

ב3 השבועות הראשונים היא חוששת על העבר (בלי קשר לדם שהיא רואה)

בשבוע מס' 1 היא חוששת לימי טומאה של זכר.

בשבוע מס' 2 היא חוששת לימי טומאה של נקבה, וכן לכך שילדה (זכר) בזוב.

בשבוע מס' 3 היא חוששת שילדה (נקבה) בזוב.

בשבועות האחרים החששות נובעים מהדם שהיא רואה:

בשבוע מס' 4 הדם שהיא רואה יכול להיות אחד מ2:
1. דם טוהר - אם היא עדיין בימי הטוהר.
2. דם נידה - אם היא בימי נידות.

משבוע מס' 6 חוששת ל3 אפשרויות:
1. דם טוהר - אם היא עדיין בימי הטוהר (חוששת לכך רק תוך 80 יום לבואה - עד אמצע השבוע ה12).
2. דם נידה - אם היא בימי נידות.
3. דם זיבות - אם היא בימי זיבות.

בשבוע מס' 4 אינה חוששת לזיבה כיוון שימי זיבה באים רק אחרי שיש ימי נידה.

מדוע מותרת רק ביום 35:
 בשלושת השבועות הראשונים היא חוששת לטומאת לידה וספיחיה. בשבוע הרביעי היא ראתה דם האפשרות המחמירה ביותר היא שרק ביום האחרון של השבוע הרביעי הדם היה דם נידות. לכן שבוע אחריו היא עדיין נידה. לכן רק בלילה האחרון של השבוע החמישי הסתיימו ימי הנידה.

מדוע טובלת:

ר' יוסי בר' יהודה: טבילה בזמנה אינה חובה ולכן יכולה לטבול פעם אחת אחרי ש'הבלגן' נגמר.

ב"ש וב"ה: טבילה בזמנה מצוה ולכן:

ב"ש - 95 טבילות:

14 טבילות - בלילות של השבועיים הראשונים מחשש שהסתיימו ימי הטומאה.

14 טבילות - בימים של שבוע 2,3 מחשש שהסתיימה טומאת הזוב של הלידה.

66 טבילות - בלילות של השבוע השלישי והלאה - מחשש שהסתיימו ימי הטוהר ('טבולת יום ארוך' חייבת בטבילה).

טבילה 1 - כשבאה אלינו בין השמשות.

ב"ה - 35 טבילות:

אין חובה לטבול בסוף ימי הטוהר. לכן הם מורידים את 66 טבילות מהשבוע השלישי ואילך.

הם מוסיפים 7 טבילות בלילות של השבוע החמישי - מחשש שהסתיימו ימי הנידה.

ישנם טבילות של זיבות נוספות אבל ב"ש מנו רק טבילות הקשורות לטומאת הלידה.

מהשבוע החמישי והלאה יש טבילות נוספות אבל ב"ה מנו רק טבילות שבאות לפני ההיתר לבעלה (שקיים רק ביום 35).